

Lucas 11:13

“Indien dan gij die boos zijt weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven degenen die Hem bidden?”

Gemeente, doopouders,

Dat het begin van onze tekst waar is hebt u al bewezen, doopouders. Want jullie hebben je kindje al veel goede gaven gegeven. Jullie hebben een kamertje klaargemaakt, een wiegje gereedgezet. Jullie hebben gezorgd voor kleertjes. Jullie hebben gezorgd voor iets van speelgoed. Dat heeft allemaal best wat gekost, maar jullie hebben dat graag gedaan. En als het nodig zou zijn, zul je zorgen voor medicijnen, al is het midden in de nacht.

Inderdaad, precies zoals het er staat. Gij die boos zijt weet uw kinderen goede gaven te geven. Want boos zijn we. Boos in de zin van: in de invloedssfeer van de boze, de duivel. Aan wie ons hart verpand hebben en op wie onze zondige natuur lijkt. Geneigd God en onze naaste te haten. En als je gedachtenwereld leert kennen, liggen de bewijzen voor het oprapen. En toch: je weet je kinderen goede gaven te geven. Er is een ingeschapen vader- en moederliefde. Zelfs de grootste misdadiger kan zijn kindje heerlijk knuffelen en vertederd verzorgen. Goede gaven geven.

Wat erg, verschrikkelijk daarom als je als kind door je ouders niet goed verzorgd bent. Verwaarloosd, misbruikt. Als je vader, je moeder tegen de natuurlijke liefde in je niet hebben verzorgd. Dat is ook daarom zo ingrijpend omdat vader en moeder bedoeld zijn als een spiegel om daarin te zien hoe God als Vader is en hoe God als moeder troost. Als er in die spiegel barsten zitten dan kun je daarin niet zien hoe God nu echt is.

Daarom is die oproep voor ouders ook zo groot. Om het beeld van God te vertonen. Zodat je kinderen uit jullie houding kunnen afleiden hoe dat God, de HEERE is. Dat roept om nog heel wat meer dan alleen die goede gaven. Dat roept om een vader, een moeder, die tijd en aandacht voor hun kind hebben. Je bent er niet met een mooi of groot cadeau. Daarmee kun je je kind ook afschepen. Omdat je geen tijd en aandacht voor je kind hebt. Maar een vader en moeder die Gods beeld vertonen hebben allereerst tijd en aandacht voor hun kind. Zijn bereikbaar en aanspreekbaar. Niet van achter de krant of de laptop met een half oor. Maar echt. Tijd om aan te horen en te luisteren. Te praten en voor te lezen. Dat koop je niet af door te zeggen: ja vader en moeder

zijn wel niet thuis als je uit school komt maar koop maar een mooi spel dan heb je daar plezier van. En dat los je ook niet altijd op door te zeggen: we hebben goede opvang geregeld. Vader, moeder zijn, zoals God altijd tijd heeft en altijd een open oor en hart heeft.

En dat betreft dan natuurlijk niet alleen goede zorg voor het lichaam, voor het aardse, maar als je echt God hoort te weerspiegelen, dan is dat voor alles aandacht voor de ziel, het geestelijke. Goede gaven. Dan is een kinder Bijbel niet te duur, en een eigen Bijbel en psalmboek, en later de christenreis van Bunyan, een boekje bij de catechismus, en over de tien geboden enz. En voor jezelf een Bijbelverklaring om uitleg te kunnen geven. Die paar honderd euro heb je er graag voor over. En vooral daarvoor heb je tijd en aandacht. Beschikbaar voor vragen, open en oprecht over jezelf, tijd nemend om voor te lezen: Bijbel, kerkgeschiedenis, iets over de doop. Want je zorgt vooral goed voor de ziel van je kind, die heb je in het oog, daar heb je zorg voor, zoek je het goede voor.

Opdat je het beeld vertoont van God de Vader. Zodat je kinderen het zien: zoals mijn vader en moeder zorgdragen voor mijn leven, mijn ziel, ja zo is God ook. Daarin proeven we iets van hoe de HEERE Zelf is. Eén en al zorg voor onze zaligheid.

Ouders, is uw vader en moeder zijn een spiegel tot op God? Dat is de enige norm voor ons als ouders. Hoeveel vergeving hebt u niet nodig? Hoeveel bekering?

Indien dan gij die boos zijt weet uw kinderen goede gaven te geven. Hoewel we van nature verdorven zijn toch een ingeschapen drang om in aards opzicht goed voor onze kinderen te zorgen. En van daaruit maakt de Heere Jezus in onze tekst drie vergelijkingen.

De eerste vergelijking:

Om te beginnen de eerste. De vergelijking van 'gij die boos zijt' met 'de hemelse Vader'. En dan voelen we aan dat Jezus daar niet voor niets voor zegt: hoeveel te meer. Want dat is me nogal een verschil: gij die boos zijt, een mens door en door zondig, geneigd tot alle kwaad, in zonden ontvangen en geboren. En dan God, de hemelse Vader: volkomen goed, zuiver goed, heilig in goedheid en zonder vlek of smet van zondigheid. Als dan zondige mensen al goed zorgen voor hun kinderen hoeveel te meer zal de HEERE dat dan doen? De HEERE, Die in het verbond Zich als Vader aan mij verbindt. Ik zal u tot een God zijn, Vader zijn. Als ik dan vertrouw dat mijn vader en moeder het goede met me voor hebben, zou ik dan mogen denken dat God dat misschien niet heeft? God, Die dat ook nog eens verzegeld in de Heilige Doop. Dat Hij goede gedachten met mij voor heeft. Dat Hij mij het goede geven zal.

Nog veel zekerder dan dat ik dat van een aardse vader vertrouw en verwacht. Die geen steen voor brood geeft, geen slang voor vis, geen schorpioen voor ei.

Vandaar dat er staat: want een ieder die bidt die ontvangt, en een ieder die zoekt die vindt en ieder die klopt die zal opengedaan worden. Dat kan toch niet anders: als je om iets goeds bidt dan zal Hij het geven. Hij toch zeker.

Ja, en toch....dat klinkt te mooi en te glad. Want je komt er toch wel achter in je leven dat dat zo niet opgaat. Je krijgt niet alles wat je bidt. Je ontvangt niet alles wat je graag wilt hebben. Hoe zit dat dan? Is dit woord niet waar? Is God dan toch niet zo'n goede Vader als dat Jezus hier zegt? Dat in geen geval. Maar om te beginnen, kun je zelf wel een stukje van het antwoord bedenken. Want dat je vader het goede met je voor hebt, met je zusje of broertje en goede dingen geeft, betekent dat dat je kleine zusje alles krijgt wat het vraagt? Als het in de speelgoedwinkel loopt en het wijst dit aan en dat en dat, krijgt het dan alles? En als het thuis kruipt of loopt en het wijst naar het vleesmes of naar een doosje lucifers, dat, dat, dat, krijgt het dat dan? Nee. Juist omdat je vader en moeder het goede voorhebben zeggen ze dan nee. Hoeveel te meer zal de hemelse Vader dat dan doen als wij vragen om dingen die niet goed zijn, maar overdaad of zelfs een gevaar.

En dan is er nog iets wat het moeilijk maakt. Als Jezus die voorbeelden noemt van brood en steen, vis en slang, ei en schorpioen dan gaat het over dingen die in oud Israel op elkaar konden lijken. Als twee druppels water. Zo'n heel brood had precies de vorm van een grote steen, zo'n paling heeft precies de vorm van een slang, zo'n opgerolde schorpioen die zijn scharen ingeklapt heeft, lijkt precies op een ei. Ik kan me zo verkijken. Zeker als je bedenkt dat ik zulke slechte ogen heb, verduisterd gezichtsvermogen. Dan kan ik zomaar denken dat iets goed is, terwijl het niet zo is. Ik zie het aan voor brood, maar het is een steen. Voor mezelf of voor mijn kind. Ik wilde graag dat meisje, die baan. Of voor mijn kind. Maar was het ook goed voor me? Want het is goed als het tot Gods eer is en tot mijn zaligheid dient. En God ziet dat beter dan ik. Soms, soms leer ik later danken: o ik dank U dat U mij die baan niet gaf, niet verkering met die jongen gaf. God ziet het beter en God is wijzer. Ja, ik wil graag gezondheid en beter worden, ik wil graag een huwelijk, de kinderzegen. Of voor mijn kind. Maar Gods wijsheid kan daar anders over denken. Het is meer tot Mijn eer en dient meer jouw zaligheid dat Ik het je niet geef. Dat doet pijn, dat begrijp je niet, maar de Heilige Doop leert me en toont me: God zoekt het goede voor me. Hij is vaderlijk bezig, uit op mijn behoud en mijn nut voor Zijn rijk. Daarvan is de doop een zegel en ontwijfelbaar getuigenis.

Ja, maar dan kun je natuurlijk denken: weet je dan nooit zeker of je iets krijgt van God? is er dan niets zeker? Is bidden dan altijd iets waarvan je nooit weet of je het krijgt?

2 de tweede vergelijking

Nee, want de tekst maakt een tweede vergelijking. Indien dan gij die boos zijt weet uw kinderen goede gaven te geven hoeveel zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven. Goede gaven wordt dan: de Heilige Geest. Van veel dingen weten wij niet als mens of het ten diepste goed voor ons is of niet. Maar van dit ene is dat altijd absoluut zeker. Als je bidt om de Heilige Geest. Dan hoeft je nooit te denken: zou ik Die wel krijgen, zou dat wel Gods bedoeling zijn? Want dat is de goede Gave bij uitstek. Die zal God altijd geven.

Want de Heilige Geest is het Die ons toe-eigent wat wij in Christus hebben, namelijk de vergeving van onze zonden en de dagelijkse vernieuwing van ons leven. De Heilige Geest leert geloven. Leert putten uit Christus en vergeving en een nieuw hart ontvangen. En deze Heilige Geest wil God geven. Dat heeft Hij bevestigd in de heilige Doop. Water is beeld van de heilige Geest. Die stroomt, Die uitgegoten is. Het water van de doop ziet op de heilige Geest. Ik ben gewillig Die te geven. En die gewilligheid van God gaat overal aan vooraf. Die is er al zodra er leven is in de moederschoot. Die gaat overal tegenin: tegen onze zondige aard in, onze schuld in. God zal Hem geven. Niet verdiend, maar: Zijn belofte.

En dat geeft tegelijk aan: die hebt u nodig, die hebben onze kinderen nodig. Zonder de heilige Geest kunnen wij niet geloven. Kunnen wij niet vergeving toe-eigenen en ons leven vernieuwen. Zonder de heilige Geest geen geloof, geen geestelijk leven. Zonder de Heilige Geest weet ik met vergeving geen raad. Zie ik niet dat ik die nodig heb, die ik niet dat die in Christus alleen is. Zonder de heilige Geest vernieuwt mijn leven zich niet. Ja, ik kan wat beter mijn best gaan doen, ik kan wat veranderen, maar dat is geen vernieuwing. Als de Geest niet gegeven wordt, dan komt er nooit geloof, dan blijft mijn leven onbekeerd. Als de Geest wijkt, is er geen geloof meer over, en geen vernieuwing meer, is alles weg. Echt ik leer dat in mijn leven: zonder de Geest geen geloof, geen vernieuwing. Dat gaat mijn krachten en wil te boven. Maar: dan ik geen belijdenis doen, dan kan ik geen kinderen opvoeden, dan kan ik niet leven, kan ik niet sterven. Echt: de Geest moet het doen. Soms laat God je dat pijnlijk merken.

Zijn er mensen die dat gewaar worden? Mensen die niet bij Christus kunnen komen? Die niet voelen waarom en niet weten hoe en niet durven dat. Zondaren die hun hart niet nieuw krijgen. Die geen

hekel aan de zonde kunnen maken en geen zin om te bidden. Mensen die de Heilige Geest nodig hebben? En de hemelse Vader zal Hem geven! Zeker weten.

3 de derde vergelijking

Nu maakt de tekst nog een 3^e vergelijking. Gelukkig maar. Want er staat: indien dan gij die boos zijt weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader de heilige Geest geven degenen die Hem bidden. Gelukkig staat het er zo. Want je zou denken: ja dat is allemaal waar, zoals een vader brood geeft aan zijn kinderen zo geeft God de heilige Geest aan Zijn kinderen. Maar ben ik dat? Als ik Zijn kind was zou Hij me de heilige Geest geven, maar dat is het juist. Maar welke vergelijking maakt de tekst? Hoeveel te meer zal de hemelse Vader de heilige Geest geven..... degenen die Hem bidden.

Dat zijn niet, of niet alleen, de mensen die hardop roepen: ik ben Gods kind. Maar degenen die hem bidden. En nu staat er zelfs voor onze tekst: bidt en u zal gegeven worden, zoekt en gij zult vinden, klopt en u zal opengedaan worden. En dat staat er in de gebiedende wijs. Bidt. Er staat niet alleen als je bidt of ieder die bidt zal gegeven worden. Maar er staat dus ook: bidt! Gods bevel. God wil de heilige Geest geven en Hij wil dat zo graag dat Hij beveelt: bidt om Hem. God verbiedt u om niet te bidden om de heilige Geest. God verbiedt het om verloren te gaan. God verbeidt het om onbekeerd te blijven. Bidt.

Dan hoeft je des te minder bang te zijn dat Hij niet zal geven. Dat zou toch ongehoord zijn. Dat iemand zou zeggen: vraag erom. En als je het dan doet zegt hij, nee, maar je krijgt het niet. Als iemand zegt: vraag me om een handtekening. En als je het doet zegt hij: nee, maar ik geef hem niet hoor. Natuurlijk niet. Als God Zelf zegt: bidt om de heilige Geest dan zal Hij toch niet zeggen als je het doet: ja, maar geven doe Ik hem doet. Nee, Zijn bevel is nog een extra reden om te vertrouwen dat Hij Zijn Geest zeker geven zal. Daarom: bidt.

Wat nodig dat je als ouders daar je kinderen in voorgaat. In dat gebed om de heilige Geest. Hardop. Smekend vertrouwend, hulpbehoevend en verwachtend. Biddend om de Heilige Geest.

Wat vreselijk als je nou nooit om de Heilige Geest bidt. Nog steeds eraan voorbijgaat. Terwijl God zegt: je hebt Hem nodig. Terwijl God zegt: ik zal Hem geven. Terwijl God beveelt: bidt. Maar je doet het niet. Je weigert het, je gaat eraan voorbij. Zonder de toe-eigening van vergeving en zonder vernieuwing van je leven kun je ook wel rondkomen. Je leeft eraan voorbij. Nog steeds. Dat moet toch onverdraaglijk worden voor je? Dat is toch onuitstaanbaar van jezelf. Of niet. Of nog steeds niet. En je gaat verloren. Onder zulk bevel om je te

laten behouden, onder een verbod om onbekeerd te blijven, onder de belofte van te zullen ontvangen ga je toch verloren.

Bidt, zoekt, klopt. En bidden is vragen, vragen om de heilige Geest. En nu staat er na dat bidden het woord zoeken. En zoeken geeft aan je hebt het niet, het is niet in je handen of binnen handbereik. Het is niet in je. De heilige Geest is niet in mij, maar buiten mijzelf. Buiten mezelf in Christus Jezus. En dan staat er kloppen. En kloppen geeft aan: je kunt er niet bij. De deur zit dicht. Mijn schuld is de grendel. De vloek der wet is het slot.

En wie kwam er in de knel: Heere, ik mag en moet bidden om de Heilige Geest, maar ik kan en wil het niet. God gebiedt het me, maar ik kan het niet, ik leef maar door. In die klem ga je roepen: HEERE, red mij, HEERE, help mij. Uw Geest heb ik nodig, zelfs om te bidden. Dat is het! O nee, dan roep ik niet direct: ik ben een kind van God! Ik schreeuw het uit: HEERE, help mij. Zie Hij bidt zegt de HEERE. Je kunt het niet laten. je kunt niet bidden, maar je kunt het ook niet laten.

Bent u zo'n bidder? In de klem tussen Gods beloften je eigen onmogelijkheid? Voor jezelf en voor je kinderen. Hoeveel temeer zal de hemelse Vader geven! Hij zal geven! Dat is beloofd in Zijn Woord, verzegeld in de Heilige Doop. Als belofte. En een belofte kan beproefd worden. Doordat je gevoel zegt: ik merk er niks van dat God de Geest geeft. Ik voel me nog net als hiervoor. En ik zie er niks van bij mijn kinderen. Ja, je gevoel, je blote oog. Maar wat weegt nou zwaarder? Je gevoel of Gods belofte? Ik zal geven. Hoeveel te meer. Niet afwachten of God de Geest geeft, maar verwachten tot Hij Hem geeft. Totdat ik het merken zal en ervaren zal. Verwachten totdat. Totdat God Zijn Geest geeft merkbaar en voelbaar. In dit leven. Als onderpand van de eeuwige erfenis. Als voorsmaak van de hemelse vreugde en heerlijkheid en liefde en heiligheid. Totdat God de volheid van Zijn Geest zal geven. Hoeveel te meer zal Hij dat geven al Zijn kinderen.

Amen